

kwintensbond

door leden voor leden

Herfst

jaargang 43 – Herfst 2024
uitgave van de Vereniging
van voormalig
medewerkers ANWB

dit lees je **in** deze **buitenband**

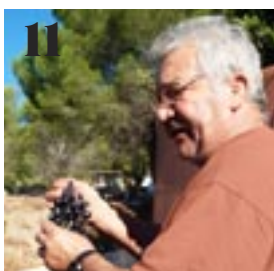

- 3 Colofon
- 3 Voorwoord
- 4 Van het Bestuur
- 4 Wegwijs bij de VG-ANWB
- 18 RCP-berichten
- 19 Buitenband vacature
- 21 Pensioen en zorg
- 23 Ledensecretariaat

Bram Schrijver

- 5 Welkom Bram Schrijver
- 6 De tijd van je leven: de hobby van Wim Grinwis
- 7 Maak een praatje

*Cover: Joël Berthomieu,
foto: Marijke Pel*

- 8 7 Tips: Wijn in Nederland
- 11 Druiven plukken in Saint Chinian
- 12 De favoriete wandeling van Henk Roetman
- 14 Fietsen op de Veluwe
- 16 Leuke dingen doen: zoete broodjes bakken

De achteruitkiek

- 10 De achteruitkiek
- 13 Dingen van de dag
- 20 Lintje voor Rudi ter Heide
- 24 Puzzel
- 24 Gedachten in dicht

VOOR woord

Lieve voormalige collega's,

Daar ben ik weer. Twee jaar geleden gaf ik aan dat ik meer tijd met mijn familie wilde doorbrengen. Daarom zochten we een nieuwe hoofdredacteur. Die werd gevonden in Hans van der Schaaf. Nog voordat ik hem kon inwerken, werd ik ziek. En werd Hans in het diepe gegooid. Hij heeft zijn best gedaan. Dingen veranderd, de pijlers waarop de Buitenband en de vereniging steunen een diepere betekenis gegeven. Na ruim een jaar geeft ook Hans aan zijn tijd anders te willen indelen. Dus ... zijn we opnieuw op zoek naar een hoofdredacteur annex bladcoördinator. Zie de advertentie op pagina 21.

Ik begeleid nog dit herfstnummer en het winternummer. Daarna start een nieuw begin met 2025 en een nieuwe hoofdredacteur. Inmiddels heb je het herfstnummer in de hand. De herfst met zijn prikkelende geuren en kleuren. Met hopelijk mooi weer om er lekker op uit te trekken door de verkleurende bossen of om tussen de wijngaarden te genieten van een heerlijke lunch. Over de grens, lees het artikel van Marijke Pel over de wijn van haar familiedomein in de Hérault op pagina 15 of gewoon in ons eigen land. Lees de tips vanaf pagina 8.

Ed Lodewijks maakte een mooie fietstocht over de Veluwe. Genietend van het herfstspektakel van het Sprookjesbos. Waar de zon hoger en hoger kwam en gestaag een gouden gloed over het bos strooide net zo lang tot het afstervende blad in de warme tinten rood, oranje, geel en groen stond. Hij fietste de Wildroute van 54 kilometer via fietsknooppunten. Geniet van zijn verhaal vanaf pagina 7.

Hans van der Schaaf beloofde meer aandacht voor veroudering en vereenzaming. Henk Zwijnenburg speelt daar meteen op in met een superleuke tip. Lees zijn artikel vanaf pagina 7. Zijn tip: praten met vreemden kan je leven verrijken. Uit ervaring weet ik hoe leuk dat kan uitpakken. Vaak kook ik te veel en zet dat op een bepaalde facebookpagina. Schiet kortgeleden in het winkelcentrum mij iemand aan. "U biedt toch soms eten aan op facebook?" Blijkt haar man zo af en toe wat bij mij te hebben afgehaald. Nu herkennen we elkaar en kletsen we gewoon over wat we gaan eten die dag!

Geniet met volle teugen van de kleurrijke herfst met hopelijk mooie zonsondergangen. ■

Hoofdredacteur a.i. Buitenband

Buitenband is het kwartaalblad van de Vereniging van voormalig medewerkers ANWB, de VG-ANWB.

Redactie:

Bladmanager/hoofdredacteur:

Marga Feenstra a.i.

Kees Lucassen

Vormgeving:

Chris Soudan

Rubrieksredacteur:

ANWB-nieuws: Willeke Donkersloot

Welkom: vacature

De hobby van: vacature

De wandeling van: vacature

Puzzel: Ruiter Puzzel

Leuke uitstapjes: Marijke Pel

Aan dit nummer werkten mee:

Joël Berthomieu

De Oude Bakkerij

Wim Grinwis

Rudi ter Heide

John van Helvert

Joop Karsemeijer

Caro de Leth

Ed Lodewijks

José Noordman

Marijke Pel

Henk Roetman

Bram Schrijver

Henk Zwijnenburg

Zoek je contact met de redactie?

Mail dan naar redactiebuitenband@vg-anwb.nl en zet in de onderwerpregel

waar het om gaat. Blij voorkeur als je een leuke hobby hebt die je met ons en de andere leden wilt delen, haak je knuffels voor een goed doel of gewoon voor de kleinkinderen, knutsel je graag met de kleinkinderen, borduur je merklappen of ontwerp je ze zelf? Heb je een moestuin of heb je een gemeenteplantsoen geadopteerd, speel je een instrument. Meld het ons! Super. Of heb je een wandeling gemaakt die je ook wilt delen. Vertel het ons, wij zitten er klaar voor. Ook om jouw woorden op papier te krijgen.

Mail

Uitsluitend voor Buitenband

buitenband@vg-anwb.nl

Druk Buitenband

Grafia Printservice BV, Zoetermeer

Kopijdatum Winternummer:

29 oktober 2024

Slikken en opnieuw beginnen

Het was even schrikken. Enkele dagen voor de bestuursvergadering van eind mei liet Hans van der Schaaf in een e-mail weten dat hij per 1 juli 2024 stopte als hoofdredacteur van de Buitenband.

Onder één van de pijlers van de VG-ANWB was de fundering weggevallen. Ook Bas Braad liet in een e-mail weten dat hij stopte met het begeleiden van de prikbordacties. Eveneens per 1 juli, maar de nog lopende projecten zou hij nog begeleiden.

Het is jammer en beide besluiten zijn te betreuren. Maar allereerst een woord van dank aan beide heren. Nadat Marga Feenstra vanwege gezondheidsredenen haar taak als hoofdredacteur moest neerleggen heeft Hans die taak overgenomen.

Hans begon voortvarend met het hoofdredacteurschap. In het archief vond ik zijn presentatie van de vier pijlers voor de Buitenband. Die pijlers zijn; communiceren, activeren, inspireren en amuseren. Hans beoogde het blad met een kleine groep samen te stellen. En hij had oog voor de kwetsbaarheid. Maar de werkelijkheid kan weerbarstig zijn. En dan kan het lastig worden om invulling te geven aan de beoogde pijlers.

Met de prikbordacties is een nieuwe activiteit ontstaan. De opzet is kleinschalig en is vooral bedoeld voor kleine gezelschappen. Het bestuur heeft het gevoel dat er zeker potentie is om het project voort te zetten. We houden u op de hoogte.

Voor de Buitenband ligt het anders. Dit kwartaalblad verdraagt geen uitstel. Bovendien is er tijd mee gemoeid om van pen naar papier te komen. Om u een idee te geven. Ik schrijf dit eind juli met temperaturen rond de dertig graden. Zo rond de 21 september als de herfst begint en u dit leest, zijn we twee maanden verder.

Het was dus schrikken, slikken en opnieuw beginnen. Vice-voorzitter Gerard de Regt heeft het initiatief genomen. Hij legde contacten met Marga Feenstra en schrijvers die in het recente verleden een bijdrage hebben geleverd. Gelukkig is Marga weer grotendeels hersteld, al zullen medicijnen onontbeerlijk blijven. Ze heeft zich bereid verklaard om de laatste twee nummers van 2024 te willen verzorgen als hoofdredacteur ad interim. De actie van Gerard heeft geleid tot het 'beraad van Zoetermeer' waar de 'schrijvers' opvallend enthousiast waren om de Buitenband te gaan vullen met bijdragen. Maar ... we zoeken nog steeds een hoofdredacteur. De oproep in de nieuwsbrief heeft nog geen nieuwe naam opgeleverd. Dus ... ■

voorzitter

wegwijs

bij de VG-ANWB

Adres ledensecretariaat, berichten, regiocontacten, activiteiten, evenementen, e.d.

Assistentie ledensecretariaat
Ledensecretariaat VG-ANWB
Postbus 85455
2508 CD Den Haag
tel. 06 - 5516 6413

Bankrekeningnummer

NL 47 INGB 0003 8160 27
ten name van Vereniging van
voormalig medewerkers ANWB
Handelsregister: KVK 40409787

Bestuur

bestuur@vg-anwb.nl

Voorzitter

Beno Koens

Vice-voorzitter

Gerard de Regt

Bestuurssecretaris

Nico Aarsbergen

Penningmeester

Bert Nollen

Coördinator Regiocontactpersonen

Gerard de Regt

Coördinator Evenementen

Hans de Bruin

Ledensecretariaat

ledensecretariaat@vg-anwb.nl

Coördinator

Joke van Veen

Aanmeldingen

Lyda Nell

Ledenbestand

Agnes Brugmans

Jubilea e.a.

Ellen Natziyl

Activiteiten

activiteitencommissie@vg-anwb.nl

Anneke de Regt-Julsing

Ellen Natziyl

Wil Schmitz

Pensioen

pensioencommissie@vg-anwb.nl

Henk van Drunen

Beno Koens

Bert Nollen

Website en Nieuwsbrief

webmaster@vg-anwb.nl

Gert Jan Kamerman

De VG-ANWB is betrokken bij:

De Nationale APF

Bert Nollen

denationaleapf.nl

Sociaal Fonds

Chris de Beet

Koepel Gepensioneerden

Beno Koens

koepelgepensioneerden.nl

welkom

wie Bram Schrijver

uit Echtenerbrug

werkte als Medical Air Assistant van 2000 tot 2016

motto De toekomst zal het leren

Bij ANWB Medical Air Assistance was ik van 2000 tot 2016 als helikoptervlieger en Training Manager werkzaam. In 2016 werd ik 60 en omdat de wetgeving mensen ouder dan 60 niet toestaat het werk als helikoptervlieger te doen moest ik een andere baan zoeken.

Wel is ander vliegwerk mogelijk en ben ik nog steeds actief als helikoptervlieger, instructeur en examinator bij HeliAir in Harskamp. Zolang dat kan. Gezondheid zal daarin bepalend zijn!

Na mijn vertrek bij de ANWB heb ik een groepsaccommodatie met 80 bedden in Otterlo als overbruggingspensioen gerund. Op mijn AOW-leeftijd heb ik het bedrijf verkocht en ben verhuisd naar Friesland. Van tussen de bomen naar de weilanden met horizon!

Ik heb nooit een plan gehad voor de toekomst, ook na mijn pensionering niet. Na leerkracht middelbaar onderwijs, milieuonderzoeker bij de provincie Drenthe, ICT in detachering, hogeschooldocent informatica, het eigen helikopterbedrijf Brams Wentelwiek Service kwam ook het werk op de traumahelikopter "uit de lucht vallen". Een mooie en dynamische periode waarin deze ANWB-dochter groeide van zeven vliegers en twee mensen op kantoor in Voorschoten naar een vliegbedrijf met eigen vergunningen, 36 vliegers en zes mensen ondersteunend personeel op kantoor gevestigd op vliegveld Lelystad.

De toekomst staat vooral in het teken van rustiger leven in nabuurschap. Mijn partner, de burens, het dorps huis, het dorp. De toekomst zal het leren. ■

De hobby van Wim Grinwis

'Alles wat maar Geel' is, trekt mijn aandacht omdat mijn bloed nog steeds geel is.

Foto's: Wim Grinwis

In de vitrinekasten staan wel ruim 700 modelletjes van wegenwachtvoertuigen van over heel de wereld.

Wim Grinwis - oud-Wegenwachter mannummer 439 - is al vele jaren een verwoed verzamelaar van memorabilia van de Wegenwacht. In 1983 bestond de ANWB 100 jaar, en zijn er ter gelegenheid van dat jubileum vier Wegenwacht miniatuur voertuigen uitgegeven. Gemaakt door Artec en geleverd door de Fa. AHC uit Epe. Het waren de Harley Davidsonmotor met zijspan, de Citroën 2CV, de Renault R4 en de VW Golf I.

"Die VW Golf was mijn auto, met mannummer 439 op de zijkant," schrijft Wim. "Uiteraard zijn deze modelletjes in mijn bezit en je komt ze ook nog regelmatig tegen op beurzen. Maar nu kwam ik op de NAMAC-beurs de Harley Davidson tegen, maar dan verguld. Heel bijzonder, Volgens de verkoper zou het een jubileumgeschenk zijn geweest voor de Wegenwacht. De koop was snel gesloten en hij staat nu naast de gele in de vitrinekast. Maar mijn vraag is, zijn er meer van, want ik heb er nooit van gehoord of er één gezien. Was het inderdaad een relatiegeschenk voor misschien de staf WW? Dan is hij via via toch goed terechtgekomen. Ik ben er nu heel blij mee.

Ik lees altijd met veel plezier de Buitenband, was zelf vele jaren correspondent van de Voorruit en geniet altijd van het verleden. Wat hebben we een mooie tijd gehad, ik was van mijn 22e tot mijn 61e jaar Wegenwacht in Zeeland. Er is in die jaren zoveel gebeurd dat een boek te klein zou

zijn. Af en toe komen er dingen in mijn hoofd waar ik nu nog van kan genieten. Jammer dat het gele bloed spaarzaam wordt, maar we geven nog niet op.

Ik zat zo weer wat oude plakboeken door te bladeren, en toen zag ik een stukje staan van oud inspecteur Gerrit Hoogeboom uit Zeeland. Die heeft op een Harley Davidson gereden met gereedschapsbak. Hij schreef daar indertijd een leuk stukje over. Er schijnt ook een replica van die motor gemaakt te zijn. Maar als miniatuur verzamelaar wil je ook zo'n ding in je verzameling. Dus ik weer aan het knutselen, lijmen en spuiten. En dan kan hij ook in de vitrinekast.

Tsja en als je dan zo bezig bent en de soldeerbout valt van de werkbank, grijp je er in een reflex naar. "Ja ik had hem,

maar wel aan de verkeerde kant met gevolg lelijk verbrand. Daarom zie je mijn hand op de foto in een witte handschoen, want een verbrande hand op de foto kan niet!" ■

Wim Grinwis

Rechts: Wegenwachtstation Pauwmolen in de schaal 1:43.

Wegenwachtstation links: Zeelandbrug in de schaal 1:87.

Heb je ook een hobby die je wilt delen met de VG-ANWB leden? Laat het ons weten en stuur een e-mail naar buitenband@vg-anwb.nl, in de onderwerpregel mijn hobby.

Zit er op het drukke terras van café Leopold in Den Haag een man aan een vierpersoonstafel. Ik vraag: "Goedemiddag, verwacht u vrienden of bekenden aan deze tafel, of mag ik hier even komen zetten?" Hij, meteen gastvrij en vrolijk: "Nee hoor gaat u zitten." Je voelt 'm al aankomen. Er ontspint zich een geanimeerd gesprek van ruim een uur over van alles en nog wat. Hij heet Sander Wassink, komt uit Zwijndrecht en is leraar Economie op een middel-bare school. Hij is in Den Haag om zich breder te oriënteren op mogelijk vervolgonderwijs voor zijn leerlingen - hij begeleidt de jongeren in dit lastige traject. Zo positief, zo leuk, Mijn borrelgenote Caro de Leth maakte de foto.

In de vorige Buitenband gaf Bas Braad mooie tips voor als je ouder wordt. Ze brachten mij tot de vraag: wat doe ik eigenlijk om de veroudering te verzachten, behalve veel bewegen en veel gezelligs doen? Ik ontdekte hoe belangrijk het voor mij als seniore single is, om mijn sociale netwerk in stand en vitaal te houden. Daarvoor hanteer ik twee methoden. In dit nummer de eerste methode: praten met vreemden.

Ik praat best vaak met vreemden in allerlei situaties: op de sportschool, in theaters en in het openbaar vervoer. Niet iedereen staat ervoor open, maar je ontwikkelt door oefening en fijne neus wie je wel en wie je beter niet kunt aanspreken. Ook moet daarvoor een concreet aanknopingspunt zijn. In de sportschool is bijna iedereen met zichzelf en zijn of haar eigen trainings-schema bezig, vaak met oortjes in; die mensen stoor je niet. Maar in de kleedkamer of als ik eens samen met iemand naar buiten loop, zeg ik bijvoorbeeld: "Volgens mij zijn wij allebei al zeker een halfjaar trouwe sporters van de vroege ochtendploeg; best gek toch dat we niet eens van elkaar weten hoe we heten." Ik heb nog nooit meegemaakt dat iemand dat vervelend vindt. En nadat je eenmaal kennis hebt gemaakt, is de drempel om af en toe wat woorden te wisselen enorm verlaagd. Doordat ik dit al met zeker vijftien medesporters heb gedaan, is de sociale samenhang op de sportschool versterkt; met enkelen heb ik inmiddels ook app- of mailcontact. Toen ik onlangs twee weken niet kon sporten, zei een van de bekenden bij mijn terugkeer: "Ons clubje maakte zich al zorgen, omdat je zo lang bleef hoesten!" Moet je nagaan! Van totale anonimiteit in enkele maanden naar

'ons clubje', ha, ha! En dan hang ik tijdens Jazz in de Gracht uit het raam, lopen sporters Wessel en Patricia langs en roept hij: "Hé Henk, woon jij hier!?" Ja dus, en dan komen ze graag even naar boven voor een drankje en een praatje. Zo vruchtbaar kan praten met vreemden in de theaters waar ik vaker kom ook zijn. Ik durf te stellen dat ik bijna alle medewerkers van Theater aan het Spui in Den Haag ken, en veel frequente bezoekers ook: hun namen, soms wat ze studeren of wat voor werk ze doen, waar ze vandaan komen, waar ze wonen of andere bijzonderheden. Een hele uitdaging doordat vooral jongere medewerkers/studenten in rap tempo komen en gaan. Dat mensen in de wereld van kunst en cultuur relatief makkelijk benaderbaar zijn, komt optimaal tot uiting op theaterfestival Oerol, waar je langere tijd verkeert onder zielsverwanten. Tijdens Oerol 2024 heb ik kennisgemaakt met zeker twintig mensen. Het leukste van praten met vreemden is dat bijna altijd – werkelijk waar – op enig moment blijkt dat er meer verbanden tussen jou en hem of haar

Voor wie meer wil weten over 'praten met vreemden', incl. serieus onderzoek ernaar, heb ik mooie artikelen. Mail me op henkzwijn@live.nl ik stuur ze z.s.m. toe.

In de strijd tegen veroudering en vereenzaming

Praten met vreemden kan je leven verrijken

bestaan dan je zou weten als je hem of haar niet zou hebben aangesproken. Voorbeelden? Ze wonen in een plaats waar jijzelf ook gewoond hebt. Ze kennen iemand die jij ook kent – soms blijkt er zelfs een verre familierelatie. Je blijkt beiden een fan te zijn van dezelfde zanger, schilder, muzikant, acteur ... Je deelt een hobby, passie, favoriet vakantieland of wat dan ook. Allemaal basisstof voor leuk contact. Praten met vreemden in het openbaar vervoer is lastiger, ook doordat bijna iedereen tegenwoordig op een scherm kijkt, met oortjes in. Ook zijn de aanknopingspunten voor een gesprek schaarser. Maar rijdt de trein langs Rotterdam op de dag van de marathon en stapt er een vrouw in, in sportkleding met een medaille om haar nek, dan heb ik niks meer nodig. De hele rit tot Den Haag HS een praatje over haar en mijn ervaring met hardlopen. Geen enkele weerstand van haar, omdat een oudere man haar aanspreekt; gewoon een geanimeerd contact. Wie weet zie ik haar voorbijlopen bij de volgende Urban Run in onze woonplaats. Niet op een scherm kijken, maar naar buiten of in een boek of krant kan ook al aanleiding geven tot een praatje. Mede doordat 'praten met vreemden' mij goed afgaat, ben ik niet bang voor hét probleem van vergrijzend Nederland: vereenzaming. Maar ik doe er dus wel iets voor, zonder tegenzin. In de volgende Buitenband mijn tweede methode – ook een uitdaging: namen onthouden. ■

Henk Zwijnenburg

Bericht uit populair wetenschappelijk tijdschrift Quest 2024

Wijn in Nederland

Geen santé, saluti, salud, saúde, yamas, zum Wohl of chinchin, hier zeggen we gewoon: proost!

Bij een goed glas wijn denken we vaak meteen aan warme vakantieoorden zoals Frankrijk, Italië, Chili of Zuid-Afrika. Maar wist je dat er in ons eigen land steeds meer goede wijn wordt geproduceerd? Natuurlijk is het fijn om wijn te proeven tijdens je vakantie in het buitenland. Hollywoodachtige reclameborden langs de Rijn en de Moezel zijn niet te missen. Net als de hellingen vol druivenranken die de lekkerste wijnen leveren. Afhankelijk van je eigen smaak.

Goede wijn behoeft geen krans.

Maar weet je dat honderden jaren geleden de Romeinen al in ons land wijn maakten? Het wijnland zoals we dit nu kennen is ontstaan in 1970 en heeft rond de eeuwwisseling een flinke boost gehad. Daardoor zijn er inmiddels zo'n tweehonderd commerciële wijngaarden, die bij elkaar opgeteld ruim 300 hectare wijnstokken hebben aangeplant.

Een wijngaard in praktisch elke provincie, dus in feite bijna bij je 'om de hoek!'

De meeste wijnboeren zitten in Limburg, op de voet gevolgd door Gelderland. Maar ook in Noord-Brabant, Overijssel, Zeeland, Noord-Holland, Friesland, Groningen, Drenthe, Zuid-Holland, Utrecht en Flevoland vind je wijngaarden. Naast de vele kleinere wijngaarden zijn er een paar grotere met meer dan tien hectare. Deze zitten onder meer in Limburg, Zeeland en Gelderland. Al die wijnboeren bij elkaar produceren jaarlijks meer dan 1 miljoen flessen Nederlandse wijn: ongeveer driekwart is witte wijn, de rest rode wijn of rosé. In de kwaliteit en productie wordt Nederland vaak vergeleken met de wijnen in Duitsland en Frankrijk. Nederland is natuurlijk vele malen kleiner. Bovendien gaan in deze buurlanden de wijnhuizen vaak al eeuwen van generatie op generatie. Terwijl de meeste Nederlandse wijnboeren nog altijd de oprichter zijn van hun bedrijf. Dankzij hun toenevende kennis en advies over het telen is de kwaliteit van Nederlandse wijnen

steeds beter. Concurrenieren met de qua oppervlakte grotere wijnlanden is praktisch onmogelijk. Daarom ligt de focus de komende jaren in Nederland op het verstevigen van de kennis, ontwikkeling van de kwaliteit en duurzaamheid (wijn uit Nederland als streekproduct).

Wijn proeven in Nederland Voor levensgenieters! 7x lunchen en logeren in een wijngaard

Wijngaarden vol met druiven, kelders met wijnvaten en tafels vol flessen wijn. Heerlijk! Dus wijnliefhebbers opgelet: bij deze plekjes in of aan de rand van de wijngaard wil je overnachten, lunchen en/of een keer een wijntje drinken! Hier zijn 7 tips.

Tip 1: B&B Domein Holset in Zuid-Limburg

In het meest zuidelijke puntje van ons land, vlakbij Drielandenpunt Vaals, ligt *Domein Holset*; een plek waar het leven gemoedelijk voortkabbelt. Een B&B aan de rand van een wijngaard. Zoals ze het zelf zo mooi omschrijven; "Eerst was er de plek, toen de wijn, vervolgens werd het een domein en nu kun je er te gast zijn". Neem deel aan een rondleiding door de wijngaard, proef de bubbels van het eigen domein en logeer in een van de mooie B&B kamers. Een beetje als een vakantie in Frankrijk voelt het hier wel! Domein Holset Lemiers, Vaals 1 - 12 pers. vanaf € 80 per nacht.

Tip 2: B&B LCBT in Almere

LCBT staat voor *Life Contains Beautiful Things* en dat zie je meteen terug in het unieke concept van dit pareltje. Midden in het groen, maar ook vlakbij het centrum van Almere en op maar 25 minuten van Amsterdam en Utrecht, hebben Shirley en Barry een stadswijngaard met bed & breakfast gecreëerd. Een stukje Toscane in Nederland! Het prachtige uitzicht vanuit je luxe lodge, de gastvrijheid van Shirley en Barry en de luxe extra's zoals een hout gestookte sauna, een ecologische zwembijver, proeverijen en natuurlijk een glas wijn van eigen gaard maken je verblijf helemaal compleet. Genieten met een hoofdletter G! Informatie: www.lcbt.nl.

Tip 3: Boutique Hotel Lytel Blue in Brabant

Bij hotel *Lytel Blue* combineer je logeren in een authentiek monument met een goed glas wijn. Een eigen wijnkelder met de meest lekkere wijnen; allemaal uit de omgeving. Lytel Blue bevindt zich in een voormalige pastorie en is nog niet zo lang geleden omgetoverd tot het comfortabele boutique hotel dat het nu is. De authentieke accenten zijn met zorg bewaard gebleven en aangevuld met nieuwe details.

Boutique Hotel

Vlakbij het hotel ligt wijngaard Doornacker. Een biologische wijngaard waarvan je de wijnen tijdens een proeverij in het hotel kunt proberen. Doen!
Boutique hotel Hotel Lytel Blue
Riethoven, Noord-Brabant
1 - 2 pers.
vanaf € 100 per nacht.

Tip 4: Wijngaard De Amsteltuin in Amstelveen

In het Amstelland aan de rand van Amstelveen vind je *De Amsteltuin*; een groene oase vol druivenranken. Voor even heb je het gevoel dat je in het buitenland bent. En dat is niet het enige

fijne hier! Bij De Amsteltuin ben je welkom voor een high wine arrangement. Met een goed gevulde picknickmand ga je samen op pad en zoek je een plekje midden in de wijngaard om van al dat lekkers te genieten. Tussen de wijnranken vind je verschillende zitjes. Hoe bijzonder is dat? Meer weten over de wijngaard? Tijdens een rondleiding kom je alles te weten over de verschillende druivenrassen, de groei en bloei in de wijngaard, de werkzaamheden en het plukken. Informatie: *De Amsteltuin*.

Tip 5: Winterras de Holdeurn in Gelderland

In het heuvelachtige landschap van Berg en Dal waan je je even in Italiaanse sferen. *Winterras de Holdeurn* telt drie druivensoorten waar ze de lekkerste witte, rode en rosé wijnen van maken. Die wil je natuurlijk ook proeven! Strijk neer op het terras, bestel een lekker glaasje wijn naar je keuze en laat je adviseren welke wijn het best bij je past!

Ga je liever zelf op ontdekking uit? Dan is een proeverij misschien wel wat voor jou! Tijdens de rondleiding kun je de verschillende wijnen waar de gids enthousiast over vertelt meteen proeven. Helemaal leuk is het om je bezoekje aan het winterras te combineren met een overnachting vlakbij de wijngaarden. Wat dacht je van Berg en Dal of het bruisende Nijmegen? Informatie: *Winterras de Holdeurn*

Tip 6: De Wijnstaete in het Vechtdal

Staat overnachten bij een wijngaard ook op jouw bucketlist? Bij *De Wijnstaete* komt deze droom uit! In een van de verschillende kamers of een vakantie-huisje midden in een wijngaard in het Overijsselse Vechtdal; elk met een eigen thema. Kies je voor Vin Rouge, de gezelligste kamer van de B&B? Ga je voor de warmste kamer; hot chocolate?

Of toch voor de Blauwe Druif? Voor echte tortelduifjes is er ook nog kamer Rosado; de perfecte locatie voor twee. Staren naar de wijngaard, rozenblaadjes en een romantische touch door de kleuren rood en roze (de kleuren van de liefde). Wijntje erbij en blij!
Informatie: Bij *De Wijnstaete*
Lemelerveld, Dalfsen
1 - 12 pers.
vanaf € 73 per nacht.

Tip 7: Wijnboerderij Welgelegen op de Veluwe

En last but not least; *Wijnboerderij Welgelegen* met een wijnlodge voor 6 personen op het erf. Een oude wagenloods is omgetoverd tot een sfeervol en vooral duurzaam vakantie-huis. Het authentieke wijnvat in de lodge is de eyecatcher. Het is niet zomaar een wijnvat, het is een comfortabel tweepersoonsbed. Hoe leuk is dat!? Voor nog meer plezier ga je naar buiten. Bij de wijnlodge hoort namelijk een grote tuin met een speeltuin en een dierenweide. Hier zijn je kinderen urenlang zoet. Bij de boerderij vind je ook een wijngaard met ruim 900 druivenstokken waar de eigenaren je vol enthousiasme over vertellen. Informatie: *Wijnboerderij Welgelegen*. ■

de achteruit- kiek

Foto's: John van Helvert

Ergens in juni 2009 werd ik, als redacteur van het ANWB-tijdschrift REIZEN Magazine, bij de hoofdredacteur geroepen. "Kijk, het zit zo", sprak hij. "We sturen John, de fotograaf, naar Dokkum. Om te fietsen, rond het Lauwersmeer en op Schiermonnikoog, twee Nationale Parken. Wil jij mee voor de tekst? En óh, je moet dan ook wat lopen. Vind je toch niet erg?" Rare vraag.

Ik bedoel, de hoofdredacteur wist toch dat ik niet enkel graag fiets maar ook graag wandel? Maar goed, ik knikte braaf ja en al een dag later vond ik mezelf terug in Dokkum. Vlakbij waar Bonifatius wreed is vermoord, kreeg ik een kamer in Hotel de Abdij.

Naast een luidruchtig café, weet ik nu, dat pas om vier uur 's nachts sluit, weet ik nu ook. En om half zes ging ik John ontmoeten, om samen wat te gaan lopen. U vindt dat vroeg?

Dan bent u geen fotograaf. Fotografen kicken op het warme licht van de opkomende zon en tijgeren derhalve

regelmatig voor dag en dauw door het struikgewas, de teelens vol verwachting scherpstellend op een baltsende wulp, hop of kwak. Maar John kende ik nog niet. Vooraf was er enkel kort telefonisch

overleg geweest, waarbij hij me het advies had gegeven een setje droge kleren in een plastic zak mee te nemen, want we zouden wel eens nat kunnen worden. Voor vandaag is echter geen druppel neerslag voorspeld.

Voor het hotel, bij het krieken der dag, ontmoet ik hem.

Geblokte kerel. Zo'n vent die je op z'n woord gelooft als hij je vertelt dat z'n vader solo piano's verhuist en mams fluitend betonvlecht. Met benen als boomstammen en een torso behangen met camera's en lenzen.

"Tja, 't is niet niks", geeft hij toe. "Wil jij daarom dit dragen?"

Ik krijg een forse rugzak, gevuld met kleding, schoeisel, een familieflacon Nivea factor 10, een EHBO-doos en nog wat dingen.

"Geen probleem", zeg ik. "Waar gaan we heen?"

"Lauwersoog. Het verzamelpunt."

"Het verzamelpunt?"

"Ja, we gaan met een groep."

Aangekomen in café Villa Zeezicht te Lauwersoog monster ik de groep. Mannen en vrouwen met kleine rugzakjes en ballonkuiten. En dan valt het kwartje. Ik ga helemaal niet wat lopen.

Ik ga wadlopen!

"Eerste keer?" gromt een der bincken, mijn bepakking – de grootste rugzak – vorsend. Als ik bevestigend knik, vervolgt hij: "Zo hé, en dan meteen de zwaarste tocht, jij durft!"

Zwakjes glimlachend en denkend aan mijn slaapttekort, hoor ik mezelf zeggen: "Ach, ik loop wel vaker, wat gaan we ook alweer doen vandaag?"

"Nu? Met de bus naar de kust bij Kleine Huisjes."

"En dan?"

"Dan? Naar Schiermonnikoog, dwars door de Waddenzee, ruim twintig kilometer baggeren door werelderfgoed. Machtig mooi man!"

Breeduit grijnzend wijst Grutte Pier naar een stip op gindse horizon, waarna een dreun op mijn schouder volgt.

Bemoedigend bedoeld, ongetwijfeld, maar het beoogde effect blijft uit. Terwijl hart en maag van plaats wisselen, spoken er vreemde vragen door mijn hoofd. Waar is hier de nooduitgang? Ga ik spoedig Bonifatius zien? En mocht ik dit overleven, hoe vermoord ik dan de hoofdredacteur?

Toch sjok ik mee. Door de kwelder, mijn eerste modderstapjes zettend, richting Lutjewad en Brakzand. Om ons heen wordt de wereld wijds en zilverblinkend. Mijn nieuwe vriend wijst en vertelt, over zeehonden, kokkelfonteintjes en boormosselen. We redden een klutenkleuter en als ik zes uur later roodbruin glimmend op het terras van Hotel Van der Werff zit, ben ik de hoofdredacteur diep dankbaar.

Op mijn voeten na dan. ■

Kees Lucassen

Saint Chinian

een verrassing onder de kurk!

Saint Chinian

een Zuid-Franse verrassing!

Saint Chinian

goede wijn behoeft geen krans!

Saint-Chinian, beste stad om je oude dag te slijten

Heb jij dat nou ook? Een plek in de wereld waar je jaar na jaar graag weer naar terugkeert, waar het elke keer weer als thuiskomen voelt en je de locatie eigenlijk maar liever voor iedereen geheim wilt houden? Voor mij is dat Saint Chinian, gelegen in het Zuid-Franse Occitië, in het departement Hérault.

Foto's: Marijke Pel

Dat heeft wel een geschiedenis. In de jaren zeventig van de vorige eeuw zocht en vond mijn vader bij het gehucht Donnadieu een stuk heuvel inclusief wijnstokken en uitzicht op de vallei van Saint Chinian. Hij bouwde er zijn huis, Noemde het La Servelière, leefde er als God in Frankrijk en maakte zijn droom waar, door in eigen beheer een mooie wijn te realiseren. Onze jaarlijkse bezoeken maakten dat deze streek geheel in ons DNA werd ingebakken. De Hérault, met zijn glooiende landschap, eindeloze wijnvelden, pittoreske dorpjes, het heldere licht, de geur van lavendel, rozemarijn, tijm en natuurlijk tijdens de druivenoogst de geur van geperste druiven is verrukkelijk. Maar ook de indrukwekkende grillige rotsformaties doorsneden door de vele

riviertjes in het Parc Naturel Régional du Haut-Languedoc geven dit gebied iets magisch.

Saint Chinian

Veel toeristen blijven hangen aan de kust van de Languedoc.

Maar sla je na Bezières rechtsaf en rijd je 30 km het binnenland in, dan word je na het bergpasje bij Fontjun verrast met een liefelijk uitzicht op Saint Chinian. Het stadje dankt zijn naam aan de Benedictijnse monnik Anhan, die in 794 op de linkeroever van de Vernazobre, het klooster van Saint-Laurent stichtte. Hij werd zaligverklaard in 1102 en het klooster kreeg zijn naam: Sanch Anhan, dat in de Middeleeuwen Saint-Chinian werd.

In Saint Chinian heerst over het algemeen een rustige gezelligheid. Maar op donderdag- en zondagochtend, wanneer 's ochtends op het centrale plein in de schaduw van de platanen, de kleurrijke streekmarkt neerstrijkt, is het een drukte van belang. Je kunt er van alles vinden. Van verrukkelijke kaasjes, worstjes, tapenades en olijven tot kant-en-klare gebraden kippetjes en paella. Maar ook kleding, petjes, tassen, pannen, ... nou ja noem maar op! Na het bezoek aan de markt zijn de vele

terrasjes dé ontmoetingsplek voor de plaatselijke bevolking om met een koel glas wijn, pastis of gewoon een kop koffie de laatste nieuwtjes uit te wisselen en wordt in diverse restaurants een uitgebreide lunch geserveerd.

Saint-Chinian, beste stad om je oude dag te slijten

De Amerikaanse nieuwszender CNBS heeft Saint Chinian en zijn omgeving ooit uitgeroepen tot de nummer 5 van de wereld waar je het beste je oude dag kunt slijten. Geen wonder want hoewel klein, heeft Saint-Chinian alles wat je nodig hebt voor het dagelijks leven; winkels met lokale producten, restaurants, bars, dokterspraktijk, tandarts, apotheek, een gezondheidswinkel en natuurlijk onmisbaar, de wijnkelders. Maar vooral het relaxte levenstempo en het uitzonderlijk goede klimaat maken dat relatief veel Nederlandse en Britse pensionado's zich in deze regio vestigen.

Een beetje geschiedenis

De benedictijner monniken introduceerden in de 8e eeuw aan de oevers van de Vernazobre, het riviertje dat zich door het huidige Saint Chinian slingert, voor het eerst de wijnstok. En dat bleek

een gunstige plek! Het wijngebied van Saint Chinian wordt namelijk begrensd door de steile wanden van de Espinouse in het noorden, in het zuiden door de vlakte van Béziers, in het oosten door de Faugèrois en tenslotte de Minervois in het westen. Dit maakt dat er in de vallei een microklimaat heerst met warme droge zomers, twee regenperiodes in het voorjaar en overvloedige regenval in het najaar. De rivier de Orb, de berg Caroux en de Tramontane hebben daar bovenop een flinke verfrissende invloed want als het regent, zijn de wijngaarden door de wind snel weer droog. Ook niet onbelangrijk; de streek wordt minder getroffen door de fatale druifluis dan elders het geval is.

Tenslotte de bodem. In het noorden is deze vooral leisteenachtig (schist). De wijnen hebben daardoor een diepe kleur met een uitgesproken smaak, fruitig en weinig zuur. In het zuiden tref je vooral kalksteen, vermengd met bauxiet en leem aan. De grond is er erg stenig waardoor de wijnstok een zeer geconcentreerde druif produceert. Ook de kruidige garrigue met vooral tijm en wilde rozemarijn heeft hier zijn invloed. De wijnen zijn minder zwaar, maar ronder en eleganter. Dit alles met een gunstige ligging op een hoogte van ca. 123 meter, maakt dat dit gebied een ideale omstandigheid heeft voor de wijncultuur.

De vendange

De favoriete periode voor ons jaarlijks bezoek aan deze heerlijke streek is september. Hoewel het klimaat tegenwoordig vreemde kapriolen uithaalt is dan toch meestal de grootste zomerhitte voorbij.

We strijken met onze caravan neer op de plaatselijke camping met uitzicht op de omliggende zon doorstoofde wijnvelden van Château la Dournie.

In deze maand ontkom je natuurlijk niet aan de vendange; de druivenoogst. Dat is altijd een bijzondere tijd, maar in de loop der jaren is daar wel het een en ander in veranderd. De knoestige wijnstronken worden meer en meer vervangen door ranke, langs draden gespannen wijnstruiken.

Geen gepluk meer met de hand en al helemaal geen grote tonnen waarin de vele seizoenarbeiders uit Spanje en Portugal met hun voeten de druiven fijnstampen. Nu hoor je in alle vroegte de oogstmachines en pick-upjes ronken door de velden en worden alleen de druiven die bestemd zijn voor zeer delicate wijnen nog handmatig van de struiken gehaald en daarna, om beschadiging te voorkomen, in manden met maximaal 15 tot 20 kilo, naar de wijnkelders gebracht.

Een deel van de oogst gaat naar de plaatselijke Cave die er de 'gewone' wijn uit de streek van maakt. Een goede wijn die veelal erg voordelig bij de Cave te koop is. Een bezoek is dus zeker de moeite waard en niet in de laatste plaats om daar ook de kleurrijke beschilderde gistkuip te bewonderen.

De wijn

De wijnen uit de Languedoc zijn divers. Maar die uit de Hérault, waar de Saint Chinian-wijnen toe behoren, zijn een ware ontdekking. De rode wijn heeft een diepe robijn kleur, is vol, zonder hardheid en drinkt vooral heel soepel

weg. Bewaar je hem netjes bij een temperatuur tussen 10 en 12 graden dan is hij op zijn best na 2 of 3 jaar.

De witte wijn heeft een mooie lichtgele kleur, smaakt lekker fris en fruitig, met fijne zuren, subtiele houttonen en een vleug van diverse kruiden of amandel. Maar het allermooiste is nog, dat je van de Saint Chinian-wijnen, al zak je een avondje lekker door, absoluut geen hoofdpijn krijgt. Weet dat wij ervaringsdeskundigen zijn!

Al in 1945 mocht de Appellation Saint Chinian op het etiket de VDQS (Vin delimité qualité Supérieur) kwalificatie vermelden. Na vele verbeteringen werd zij in 1982 opgenomen in de familie van de Grote Franse Wijnen en geklasseerd als AOC en later als AOP wat garant staat voor de oorsprong en kwaliteit van de wijn. Hiervoor moet de wijn wel aan een aantal voorwaarden voldoen. Zo mogen alleen voor rode wijn de druivensoorten Carignan, Cinsault, Grenache, Mourvèdre en Syrah gebruikt worden en moeten de wijnstokken tenminste drie jaar oud zijn.

Voor de witte wijn is de Grenache blanc verplicht en moet voor minstens 30% aanwezig zijn. Dit mag worden aangevuld met Marsanne, Roussanne en Vermentino. Maar ook Bourboulenc, Carignan blanc, Clairette en Macabeu mogen worden toegevoegd. Tenslotte moeten per hectare minimaal 3.300 stokken worden geplant en mag de opbrengst niet meer dan 50 hectoliter per hectare zijn.

Tegenwoordig wordt er, ook in het Saint Chinian-gebied, veel aan biologische wijncultuur gedaan. Fijn voor de natuur omdat het gebruik van pesticiden hierbij helemaal niet aan de orde is en men in plaats daarvan gebruik maakt van insecten en bacteriën om op natuurlijke wijze de wijnstok te beschermen. Hoewel, zelfs de plaatselijke bevolking is er niet altijd helemaal zeker van of toch niet stiekem..!

Maar men doet zijn best en de biologische wijnboer is onderworpen aan een fiks aantal voorwaarden en regels dus daar moet men maar op vertrouwen. De wijn van mijn vader, Domaine La Servelière, die hij samen met de familie Berthomieu uit Babeau-Bouldoux heeft ontwikkeld zal helaas na 50 jaar niet meer bestaan.

Joël Berthomieu, de laatste telg van 5 generaties wijnmakers gaat met pensioen, de wijnvelden zijn verkocht en de laatste flessen gaan dit jaar over de toonbank. Maar de wijn uit deze streek zal voor een ieder die er ooit van heeft geproefd een blijvende liefde zijn. ■

Marijke Pel

Krijg je ook zin om dit wijnparadijs zelf te gaan ontdekken?

- Saint Chinian ligt 30 km landinwaarts bij Bezières. De afstand per auto vanuit Nederland is afhankelijk van je route ca. 1250 km.
- Per vliegtuig kun je het beste vliegen op Gerona, Toulouse of Montpellier.
- Een uitstekende en voordelige B&B is Villa d'Illoouvre in Babeau-Bouldoux (4 km van Saint Chinian). Veel informatie over de streek vind je ook op hun website: www.villadillouvre.com.
- De plaatselijke camping is Les Terrasses: www.camping-les-terrasses.com.
- Het is prima wandelen rond Saint Chinian, met goed bewegwijzerde routes.
- Office de Tourisme: ww.tourismecanaldumidi.fr.

Column

dingen van de dag

Wakker worden als Swagman

Hoe ouder je wordt, hoe meer herinneringen, dacht ik altijd, maar dat is niet helemaal waar. Er hoort wat achter te staan: hoe ouder je wordt, des te meer je herinneringen ook gaan verdwijnen. Maar gelukkig in de meest gevallen niet bij iedereen. Er zijn mensen met een messcherp geheugen. Bij elk spannend verhaal van jou, spuiten de herinneringen uit het verleden bij hen op. Dikwijls zijn dat er dan zóveel, dat jouw verhaal erdoor verdampt.

Dat is verder niet erg; want iedereen heeft toch minstens één verhaal dat hij zelf het mooiste vindt ... dat hij koestert. Dit is zo'n verhaal.

Méer dan 25 jaar beroepskampeerder bij de ANWB. Dan heb je alles op gebied van kamperen toch wel meegemaakt - dat dacht ik altijd. Totdat ik wakker werd als 'swagman', midden in de uitgestrek-te, verlaten Outback van Australië.

Als ik mijn ogen opendoe, is het stil om mij heen. Écht stil ... géén brommers, géén auto's en muziekdreunen. Zelfs geen gezoem van een verafgelegen industrie of een agrarisch werktuig. Voor het eerst in mijn leven ben ik op een plek in de wereld, waar geluid volkomen afwezig is. Het is bijna beangstigend. Boven mij flonkeren duizenden, misschien wel miljoenen lichtjes. Is dit de sterrenhemel? Dit is een hemelgewelf. Ik zie het uitspansel, zoals dat vroeger in het Bijbelse scheppingsverhaal stond beschreven. Ik maak Tine wakker om deze ervaring met haar te delen, want dit maken we waarschijnlijk nooit meer mee!

Daar liggen wij dan in onze swag tent, caravan of camper? Dit is pas het échte werk. In zo'n traditionele Australische swag, een combinatie van matras en slaapzak, samengeperst in een canvas hoes met een flap, die je over je hoofd kunt leggen tegen de regen, insecten en stuifzand. Met deze primitieve bedden als enige luxe trokken avonturiers door Australië, op zoek naar grond, goud en avontuur. Nog steeds bestaat er in Australië een uitgebreid repertoire van liedjes en verhalen over deze pioniers: de 'swagmen'.

De volgende morgen worden we wakker tussen onze medereizigers, een tiental jongelui, die gewoon geslapen hebben na een vermoeiende reisdag en niets van ons nachtelijk uitspansel hadden meegekregen. Het is een klein reisgezelschap, waarvan wij verreweg de oudsten zijn. Zij behandelen ons min of meer als hun vader en moeder. Een deel van de dag zijn zij bezig met e-mailen, toen nog iets nieuws waar wij nog nooit van gehoord hadden. Wij rijden rond in een oud, gammal busje met aan het stuur onze gids: een volkomen maffe Australiër die naar de naam Mike luistert. Hij houdt van keiharde rockmuziek en wij mogen meeluisteren. Behalve 's nachts; dan slaapt hij in zijn swag met een dubbele matras, die hij bovenop een picknicktafel heeft gelegd in verband met de daar voorkomende Red Back Spider, een kwaadaardige spin die zeer pijnlijke beten uit kan delen. Dus zó maf was hij dus ook weer niet. ■

Behalve 's nachts; dan slaapt hij in zijn swag met een dubbele matras, die hij bovenop een picknicktafel heeft gelegd in verband met de daar voorkomende Red Back Spider, een kwaadaardige spin die zeer pijnlijke beten uit kan delen. Dus zó maf was hij dus ook weer niet. ■

Behalve 's nachts; dan slaapt hij in zijn swag met een dubbele matras, die hij bovenop een picknicktafel heeft gelegd in verband met de daar voorkomende Red Back Spider, een kwaadaardige spin die zeer pijnlijke beten uit kan delen. Dus zó maf was hij dus ook weer niet. ■

Behalve 's nachts; dan slaapt hij in zijn swag met een dubbele matras, die hij bovenop een picknicktafel heeft gelegd in verband met de daar voorkomende Red Back Spider, een kwaadaardige spin die zeer pijnlijke beten uit kan delen. Dus zó maf was hij dus ook weer niet. ■

Joop Karsemeijer
johkars37@gmail.com

Fietsen door het herfstspektakel van het Sprookjesbos

De Veluwe

De Veluwe. Wie is er niet geweest. Toen het buitenland voor velen nog onbereikbaar leek, was het al een geliefde plek voor een vakantie. Ver weg en toch dichtbij. Ed Lodewijks beleefde er al in de jaren zestig van de vorige eeuw onvergetelijke avonturen in de natuur. En nog steeds. Helemaal als de herfstkleuren de Veluwe in een sprookjesbos omtoveren. Dat vraagt toch om een lekker fietstochtje?

Foto's: Ed Lodewijks

Vuur en vlam

Maar we beginnen vandaag te voet. Op de houten uitkijktoren van De Haelberg nabij het plaatsje Epe, waar we in alle vroegte in het schemerdonker over een smal bospad naar toe zijn gewandeld. Hoog boven heidevelden en boomkruinen, zover ons oog reikt. Eerst overheerst nog het grijs in de ochtendnevel, maar dat verandert snel. Want de zon achter onze rug stijgt hoger en hoger en strooit gestaag een gouden gloed over het bos. Net zolang tot de stralen de afstervende bladeren in vuur en vlam zetten. Warme tinten rood, oranje, geel en groen. Herfstspektakel!

Wild spotten

We zijn hier midden in het leefgebied van onder andere zwijnen, herten, reeën, vossen en nu ook wolven. De tocht die we zo gaan fietsen, heet niet voor niets

Wildroute. Maar de grootste kans om de dieren daadwerkelijk te spotten hebben we op dit vroege tijdstip. Dus turen we in de verte en letten scherp op elke beweging. Het wild houdt zich vanochtend echter schuil. Geeft niks, nog een hele dag voor de boeg! En zo stappen we even later op de parkeerplaats van restaurant De Ossenstal op onze e-bikes.

Heerlijk toeren

Waar we net op uitkeken, rijden we nu doorheen, Eperholt en Renderklippen. Het is er heerlijk toeren over de vrij liggende fietspaden. We naderen het dorpje Epe, dat er nog slaperig bij ligt. Knus ook, met op de Markt als blikvanger Hotel de Posthoorn, zoals in sierlijke letters op de gevel staat. Het stijlvolle pand stamt al uit 1795 en is tegenwoordig een Grand Café.

Wolvenkoekjes

Na Epe, richting het zuiden, zijn we omringd door groene weiden en akkers. Het kaarsrechte fietspad, beschut door een hoge bommenrij, blijkt een stuk van een voormalig spoorlijntje tussen Apeldoorn en Zwolle. Eind negentiende eeuw mede mogelijk gemaakt door adellijke notabelen uit de buurt. Vandaar de naam Baronnenlijn. Mooi verhaal. We rijden nu op het dorp Vaassen aan. Met in het hart een kerk, een plein, een winkelstraatje en een grote molen. Schattig.

Bakker Piet is open, tijd voor iets lekkers. Een paar jaar geleden nog ondenkbaar, maar met zijn Wolven-kaakjes is Piet helemaal van deze tijd. Volgens het meisje achter de toonbank is er vorige week zelfs een hele wolven-roedel gesignaleerd in de buurt. Hoe dan ook, de koekjes smaken voortreffelijk.

Stoer kasteel

Bij het verlaten van Vaassen stuiten we op kasteel De Cannenburgh, gebouwd voor de beruchte veldheer Maarten van Rossum.

De zestiende-eeuwse burcht staat er stoer bij in de herfstzon. We rijden ook even het dijkje op en neer naast het kasteel, naar de oude water-molen. Die wekt met zijn grote schoepenrad nog altijd zijn energie op in het stromende beekje. Een van de vele in deze streek.

Geuren en kleuren

Dan wacht het bos weer. En daar komen we pas een paar uur later in Epe weer uit! Ongelooflijk, 40 van de 54 kilometer rijden we door aaneengesloten natuur. En dan te bedenken dat we nog maar een klein stukje van het duizend (!) vierkante kilometer grote gebied zien. Dit is al overweldigend. Percelen majestueuze beukenbomen afgewisseld met eiken, berken, sparren en dennen. Zoveel soorten, zoveel kleuren en geuren. De bodem is bedekt met een dik bladertapijt. Op veel plekken vakkundig omgeploegd door vooral wilde zwijnen op zoek naar eikels en beukennotjes. En

met succes, want die zijn in het hele bos zowat niet meer te vinden. Van de daders zelf ontbreekt helaas elk spoor vandaag. Wel opvallend veel paddenstoelen, die lusten ze vast niet. Vooral de vliegenschwammen met hun rode hoed en witte stippen zien er sprookjesachtig uit.

Neerploffen

En zo laten we ons kilometer na kilometer verrassen. Van de Kroon-domeinen naar de Elspeetsche Heide, door het Vierhouter en Gortelsche Bos en over Landgoed Welna, met daar tussenin geklemd de dorpjes Elspeet, Gortel en Vierhouten. De fietsknooppunten wijzen ons feilloos de weg over stille weggetjes en verharde fietspaden. Aan het einde van de middag ploffen we weer neer op het terras van De Ossental. Echt zo'n Veluws adres dat hier al sinds jaar en dag is gevestigd. Na een dagje sprookjesbos fietst een pannenkoek er wel in! ■

Fietsen

De Wildroute, 54 kilometer.
Fietsknooppunten: 96, 56, 61, 62, 64, 98, 76, 75, 45, 02, 40, 14, 15, 16, 18, 41, 03, 22, 20, 21, 26, 47 en 96.

Eten en drinken

De Ossental, Ossenweg 10, Epe.
Vanaf het parkeerterrein loop je door het bos naar uitkijktoren De Haelberg,
www.ossental.nl
Grand Café De Posthoorn, Markt 1, Epe. www.grandcafedepeposthoorn.nl.

Slapen

Witte Berken natuurhotel,
Oostravenweg 8, Epe.
Sfeervol hotel middenin de natuur.
www.witteberken.nl.
Meer informatie, www.vvepe.nl
www.visitveluwe.nl.

Ed Lodewijks

Leuke dingen doen

Zoete broodjes bakken

Daar zie ik wel brood in!

Foto's: De oude bakkerij

Met pensioen! Ineens heb je meer tijd om allerlei leuke dingen te gaan doen. Dingen waar je tijdens je werkende leven eenvoudigweg geen tijd voor had. Wat is dan leuker om daar nú eens mee te beginnen.

Zelf heb ik altijd wel iets gehad met de geur van vers gebakken brood. Smullen van een nog lauwwarme boterham met knapperige korst, roomboter en smeulige licht belegde kaas!
Om wat vaker van deze ultieme lekkernij te genieten valt maar één ding te doen;

zelf brood bakken! De broodbakmachine, die had ik nog en werd opgediept uit een verre hoek in de keukenkast. Op naar de supermarkt voor kant en klare broodmix en aan de slag. Leuk om dit zo weer op te pakken, maar al gauw ontstaat de behoefte om wat meer te experimen-

teren. Om zelf je broodmix samen te stellen, ambachtelijk met je handen in het deeg te zitten om daarna gewoon door het ruitje in de oven je brood mooi bruin te zien worden. Google helpt dan wel met een flinke lijst aan recepten, maar al zoekende stuit je ook op diverse

leuke cursussen en workshops. Zuurdesem brood, croissants, kerststol en legio andere broodlekkernijen, het valt allemaal te leren bij enthousiaste meesterbakkers door heel Nederland. Daar zie ik wel brood in!

'De oude bakkerij', het lekkerste museum van Nederland

Maar voordat je je inschrijft op zo'n gezellige en leerzame (mid)dag is een bezoek aan het museum 'De oude bakkerij' in Medemblik beslist een aanrader. Een museum, maar wel in vol bedrijf. Al bij binnenkomst prikkelen heerlijke geuren; van versgebakken brood tot verleidelijke zoetigheden je zintuigen. Dat nodigt uit om je met overgave te storten in de wereld van brood, banket, chocolade en suikergoed. Hier wordt alles wat met het Nederlandse bakkersambacht samenhangt verzameld en beheerd.

Met authentieke gereedschappen en machines laat men je kennis maken met de techniek, tradities en het vakmanschap van de Nederlandse bakkerij. Zelf mag je ook de handen uit de mouwen steken en ervaren hoeveel vakkennis het vergt om een gevulde koek te maken, een krentenmik te bakken of zelfs een bonbon te maken die niet onderdoet voor eentje van onze Belgische burenen. Samen met het bakkerijmuseum in Hattem vormt 'De oude bakkerij' een kenniscentrum waar mensen zoals jij en ik, maar vooral bakkers en ook de media terecht kunnen voor specialistische vragen, details van een bijzondere bakkerstechniek of het gebruik van ambachtelijke gereedschappen.

Openingstijden: dinsdag t/m zondag 11 - 17 uur.
Entree: Volwassene € 9, kind 3 t/m 12 jaar € 6, Museum jaarkaart: gratis.
Adres: Nieuwstraat 8, 1671 BD Medemblik.
Informatie: tel. (0227) 54 50 14, <https://deoudebakkerij.nl>.

En nu aan de slag

Aanschouwelijk onderwijs blijft vaak beter hangen dan boeken vol geschreven theorie. Een cursus of workshop om het

brood bakken onder de knie te krijgen is dan ook een goed idee. Er zijn veel, heel veel mogelijkheden, in alle prijsklassen en door heel Nederland. Er is dus altijd wel eentje bij je in de buurt. Wij hebben een aantal mogelijkheden verzameld.

In het museum 'De oude Bakkerij' in Medemblik

2 november & 7 december
In drie uur tijd leer je de basis technieken voor het maken van brood, luxe kleine broodjes en seizoensgebonden specialiteiten. Alle benodigde materialen en ingrediënten zijn inbegrepen. Om de dorst te lessen is er koffie/thee. Maximaal kunnen 12 personen mee doen. Bij minimaal 5 personen gaat de workshop door. Aanvang 13 uur.
Inschrijven: tickets.deoudebakkerij.nl
Kosten: € 35. Adres: Nieuwstraat 8, Medemblik.

Zuurdesembrood bakken in Raamsdonkveer

5 oktober, 2 en 16 november.
In bakkerij Broodheren heeft meesterbakker Edwin Klaasen al veel enthousiaste cursisten het betere (desem)brood leren bakken. Desembrood bakken gaat verder dan het

mengen van water en bloem. Het vereist expertise, precisie, gevoel en het gebruik van de juiste ingrediënten. De workshop bevat de nodige theorie, maar daarna beproef je al snel je krachten op het kneden van het deeg. Edwin laat je in 3,5 uur tijd, stap-voor-stap zien hoe jij met succes broden bakt waar je trots op kunt zijn. Na afloop neem je niet alleen je zelfgebakken brood mee naar huis, maar ook een e-book met alle informatie en recepten, toegang tot de online workshop 'zuurdesem' en verse gist voor thuis. Tijdens de workshop wordt de inwendige mens niet vergeten. Je kunt je inschrijven via www.teest.nl/workshop-brood-bakken. Kosten: € 117.
Adres: Elftweg 44, Raamsdonkveer.
Informatie: info@broodheeren.nl of tel. (085) 9020378.

Weinachtsstol bakken in Harderwijk

18 december om 19 uur en 21 december om 10 uur.
De met poedersuiker bestrooide kerstbroden, waaronder de uit Duitsland overgewaaiden Weihnachtsstol, zijn favoriet tijdens de feestdagen. Onder leiding van een ervaren bakker ga je in het bakkerijmuseum van Molen de Hoop in Harderwijk, zelf aan de slag en leer je in drie uur tijd hoe deze decembertraktatie zelf te bakken. Als extraatje maak je ook nog lekkere kerstkoekjes. Na afloop neem je het allemaal samen met het recept mee naar huis. Dat belooft een smakelijke Kerst te worden.
Inschrijven: <https://harderwijksemolen.nl/workshop>.
Kosten: € 32,50. Adres: Havendijk 9, 3846 AC Harderwijk.
Informatie: tel. (0341) 42 91 53. ■

Marijke Pel

de favoriete wandeling

van Henk Roetman

Mijn vrouw en ik wandelen vaak langs de spoorbaan van Leidschendam naar de Koninklijke Landgoederen De Horsten op de grens van Wassenaar en Voorschoten, dat is ca. 6 – 7 km, we gaan met de bus terug. Een mooie route die wij meer dan eens aflegden. En welke in Voorschoten woonachtige voormalige collega's fietsten deze route niet dagelijks naar de Wassenaarseweg?

Allereerst langs een van de drukste spoortracés, vier spoorstroken waar treinen elkaar op hoge snelheid kunnen passeren. Mijn kinderhart gaat weer open: toen ik klein was, ging je met de trein naar je vakantieadres, waar de fietsen al klaar stonden. Nog steeds, als ik dan twee treinen elkaar zie passeren, blijf ik even staan kijken. Draai je je om dan geniet je van een bijna ongerept gebied van boerderijen, vee en weidevogels.

Landgoed De Horsten is als doel alleen al spannend, omdat het gebied telkens anders is. Wandelen op verharde paden, maar ook over bospaadjes, waar je het gevoel hebt te kunnen verdwalen. In april en mei bloeien de seringen, op hun mooist te bewonderen op de seringenberg. Iets later kleuren de wallen met rododendrons de paden paars.

Onze wandeling

Er zijn verschillende ingangen maar wij beginnen altijd in Leidschendam, Graaf Willem de Rijkelaan / Kastelenring. Dan lopen we in noordelijke richting de Graaf W. de Rijkelaan uit, voorbij de sloot slaan we linksaf: de Sportparkweg. Na ruim 100 meter links het wandelpad, en na 200 m rechtsaf langs de volkstuinten. Heel origineel om de weg hier Tuinenlaan te noemen. Na 600 meter het fietspad onder het spoor volgen. Je bent nu echt buiten. Bij ANWB-paddenstoel 23979 linksaf de Horst en Voordelaan op. Even verder sta je voor de zuidingang van De Horsten. Aan de andere kant van het landgoed is de noord-uitgang, waar bus 46 stopt om je weer terug te brengen naar Leidschendam.

Wil je met de auto dan kies je voor de ingang aan de Rijksstraatweg. Achter een hek (op maandagen gesloten) tussen twee grote stenen pilaren ligt een groot parkeerterrein waar je voor drie euro de hele dag je auto kunt parkeren. Wil je eerst een kopje thee of koffie drinken in het theehuis dan wandel je daar 500 meter naar toe. En vandaaruit voeren enkele routes je over het landgoed De Horsten. Veel wandelplezier!

Tips:

1. De wandelroutes

Op de website:

<https://home.hccnet.nl/am.siebers/horsten/wandeling.html> staat een kaart met wandelroutes in De Horsten. En op <https://www.landgoederendehorsten.nl/> staat "honden verboden" en zijn nog enige beperkingen vermeld.

2. Het Theehuis

Het theehuis is er om nu vorstelijk te genieten, binnen of buiten op het terras.

3. Openbaar Vervoer

Het vertrekpunt van mijn wandeling is te bereiken met HTM lijn 6 (eindpunt) of EBS buslijn 46, halte Dillenburgsingel. Van hieruit is het 250 meter naar het vertrekpunt.

Jouw wandeling

Maak jij ook vaak een wandelingetje bij jou in de omgeving, of slenter je heerlijk met de blotevoeten in de zee langs het strand? Zo ja waar en wil je er over vertellen? Altijd met een foto. Vind je het eng om het aan papier toe te vertrouwen? Mail de redactie Buitenband en we staan klaar om te helpen. ■

Weet je een mooie fietsroute die je wilt delen met de VG-ANWB leden? Stuur een e-mail naar buitenband@vg-anwb.nl.

Henk Roetman

In de schijnwerper

Koninklijke onderscheiding voor Rudi ter Heide, en niet zomaar een lintje: een ridderorde!

Snel aankleden, ontbijten en geen vragen stellen!

Tekst en foto's: Rudi ter Heide en Gemeente Apeldoorn

We gunnen het zoveel van onze leden om extra in de schijnwerper gezet te worden. Helaas is dat met onze Buitenband niet mogelijk en hoe maak je die keuze? In dit geval is dat niet moeilijk. De ridderorde voor Rudi ter Heide.

In het winternummer 2021 van de Buitenband schreef ik een artikel over het Voedselkonvooi Polen1981.

Oud-collega Frans de Kok maakte mij attent op het jubileum van deze actie die destijds veel aandacht trok. Als teamleider ANWB Wegenwacht/Alarmcentrale konden wij hierbij met dit team een mooie en misschien wel beslissende rol spelen. Iets uitgesteld door corona leidde dit in 2022 tot een reünie op de Poolse Ambassade. Er hing zelfs een muurkrant een maand lang aan het hek van de ambassade. De ambassade was dus erg blij met dit initiatief.

26 april 2024 wordt een gedenkwaardige dag

Al vroeg in de ochtend word ik uit een diepe slaap gehaald. "Er is iets ernstigs aan de hand," denk ik.

Maar mijn vrouw Joukje zegt: "Snel aankleden, ontbijten en geen vragen stellen" (Dit ben ik niet gewend).

Ik weet wat op deze dag in april gebeurt en snel gaat er iets dagen en trek ik een pak aan, strik mijn stropdas.

Bij aankomst bij Schouwburg Orpheus staan onze kinderen. "Ik weet het zeker. De enige vraag is nog: Lid of Ridder in de Orde van Oranje-Nassau?"

Bij de aanvraag speelde zoveel uit mijn ANWB-tijd een rol.

Burgemeester Ton Heerts van Apeldoorn memoreert onder meer mijn voorzitterschap van de Landelijke Fietsdag ANWB/TROS.

Wat hij weet is dat vanuit de ANWB ik medeoprichter en eerste voorzitter mocht zijn van het Fietsplatform, inmiddels een gerenommeerde organisatie.

En ik was voorzitter van een commissie die de bruine informatieborden langs auto-snelwegen introduceerde.

Joukje zat al sinds februari in het complot

en heeft zich enorm verdienstelijk gemaakt met het organiseren van de receptie. En zo werd het een onvergetelijke dag met een hoog ANWB gehalte.

Rudi ter Heide, Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Groot is mijn verbazing als ik op 26 april 2024 Ridder in de Orde van Oranje-Nassau word, Burgemeester Ton Heerts speldt het lintje op. In zijn toespraak noemt hij dingen zoals mijn rol bij het fietsen en de landelijke fietsdag en de bevordering van het schaats-toerisme (ik schaats nog steeds).

En natuurlijk het Voedselkonvooi in 1981. Dit kwam weer voort uit de reizen naar Polen die ik vanaf 1972 voor de ANWB mocht begeleiden, zoals de kampeerreizen. De burgemeester vindt: "dat Rudi een brug heeft geslagen tussen recreatie en toerisme aan de ene kant en natuur en landschap, sport en cultuur aan de andere kant."

Hoofdaanvrager voor de onderscheiding was de Stichting Koninklijk Apeldoorn waar ik dit jaar 25 jaar bestuurslid van ben.

Ondersteuning kwamen van de ANWB, de Poolse Ambassade, het Duits Verkeersbureau (vanwege Oranjesteden in Duitsland) en van PUM van VNO/NCW in verband met missies naar landen in Afrika en Azië. De ANWB en Polen vormen dus de rode draad in mijn loopbaan.

Een even grote verrassing was de receptie die mijn vrouw, Joukje ter Heide, vroeger van Verblifsrecreatie, voor mij had voorbereid in Hotel De Keizerskroon in Apeldoorn.

Te midden van kinderen, kleinkinderen en mensen uit mijn hele loopbaan werd ik op deze feestelijke dag in het zonnetje gezet.

Er waren maar liefst 7 mensen die ooit bij de ANWB hebben gewerkt waaronder één die er nog werkt: Myriam Mevissen. De laatste was als coördinator van Kampeerreizen, samen met Ben en Miep Boswinkel ook aanwezig in Warschau in 1985 toen ik tijdens een kampeerreis een onderscheiding kreeg van de Poolse regering. ■

RCP berichten

Foto's: diversen

De Vereniging is voor de meeste leden een ontmoetingsplek met oud-collega's. Of het nu Wegenwachten zijn, of medewerkers die vroeger op het hoofdkantoor of elders werkten. Meestal wonen zij bij elkaar in dezelfde regio. Sommige leden kennen echter meer oud-collega's in een andere regio. Natuurlijk is het mogelijk de regiobijeenkomst in zo'n andere regio mee te maken door over deze wens contact met Gerard de Regt op te nemen. De regio's in en rond Den Haag organiseren ook daarom al gezamenlijke bijeenkomsten, omdat heel veel collega's op het hoofdkantoor hebben gewerkt.

Suggesties om elkaar te ontmoeten

Soms komen er leuke suggesties. Kunnen leden die vroeger bij dezelfde organisatie of afdeling werkten niet éénmaal per jaar bijeenkomen? Bij voorbeeld Human Nature- of Unigarant-medewerkers. Of alle keurmeesters? Of vestigingsmanagers. Kleine reüniekeringen kunnen wellicht worden uitgebreid. Voor zulke initiatieven staat de VG open. Er zijn ook andere manieren in onze vereniging om contact te leggen. Natuurlijk kennen wij de zeer gewaardeerde dag-excursies van de Activiteitencommissie. De jaarlijkse boottocht trekt veel deelnemers en de stadswandeling is voor onze sportieve leden ook altijd een gezellige ontmoeting. Voor de leden die minder mobiel zijn hebben we toch nog verschillende mogelijkheden om contact met andere leden te kunnen leggen.

Als je het huidige adres van een lid niet meer kent, kan je dit opvragen bij het ledensecretariaat, Joke van Veen. Hier komt wel de wet op de privacy om de hoek kijken. Joke neemt dan eerst contact op met de persoon die je zoekt om te informeren of zij de contactgegevens mag doorgeven. Misschien

Museumbezoek in de regio Voorschoten.

zie je op de website foto's of een bericht over een oud-collega waarmee je contact wilt leggen.

Super nieuws!

In de regio Twente e.o. (nr. 53) neemt Stef van der Vlag (foto links) de RCP-functie over van Roelof Ijspeerd.

Hij is tijdens de in juni gehouden Regiobijeenkomst in Hengelo al geïntroduceerd. Wij wensen hem veel plezierige ontmoetingen in zijn regio.

RegioContactPersonen

Nog steeds zoekt de vereniging leden die in hun regio de contacten namens het bestuur met onze leden willen onderhouden. In één regio (Drenthe) met een vacature, en in een aantal andere gebieden zien we uit naar wat jongere opvolgers van de huidige Regiocontactpersonen. Het af en toe hebben van persoonlijk contact met leden die men van vroeger kent is leuk en gezellig. Temeer omdat het meestal bij kroonjaren gebeurt.

De functie van RCP'er bestaat dit najaar 25 jaar. In 1999 is besloten contactpersonen in het land te benoemen. Deze vertegenwoordigen het bestuur van onze landelijke vereniging 'in de buurt'. Tegenwoordig zijn ruim 30 leden actief. Medio oktober komen zij, meestal vergezeld door hun partner, voor de jubileumlunch bijeen nabij Arnhem. ■

Matt Konings feliciteert Gerrie Janssen in regio Limburg.

Gerard de Regt

Gezocht

Hoofdredacteur/ bladcoördinator Buitenband en rubriekscoördinatoren

Een hoofdredacteur is verantwoordelijk voor de inhoudelijke invulling van een publicatie, in ons geval dus de Buitenband.

De hoofdredacteur van de Buitenband staat voor de uitdaging om een balans te vinden tussen diverse belangen, de pijlers van het tijdschrift zoals human interest, amusement, nieuws vanuit de ANWB en de leden van de VG-ANWB te inspireren om leuke, interessante dingen te gaan doen en informatie die van belang is voor gepensioneerden.

De hoofdredacteur is tevens de bladcoördinator. Hij of zij stelt een redactieplanning op voor een heel jaar en enthousiasmeert de voormalige collega's, jullie dus, samen het blad te vullen.

Vier edities per jaar betekent niet meteen dat je een heel jaar alles moet schrijven. Een paar leden die het leuk vinden om zo af en toe een rubriek te coördineren maakt de taak van de hoofdredacteur wat eenvoudiger. En zo zorgen we met ons allen dat er vier keer per jaar een leuk tijdschrift in de brievenbus valt. En houden we nog heel veel tijd over om juist Leuke Dingen te gaan doen!

Reageren kan per e-mail naar bestuur@vg-anwb.nl met in de onderwerpregel *Vacatures*.

pensioen+

zorg

Herstart

We gaan het weer proberen. Halverwege 2023 stopte deze rubriek in de Buitenband. Nieuwe inzichten van de nieuwe hoofdredacteur Hans van der Schaaf leidden tot een e-mail van Hans dat nieuws over Pensioenen beter zouden passen in de maandelijkse e-mail nieuwsbrief die zou worden opgestart. Daarmee kwam voor mij in de Buitenband een einde aan een serie die begon met het zomernummer van 2012. Voor die tijd verzorgde Marlène Philippus al vanaf 2003 deze rubriek, die toen nog uitsluitend over pensioen ging. En die rubriek werd gelezen, zo bleek in 2010 uit een lezersonderzoek. Iets meer dan 80% van de leden gaf aan de rubriek te lezen. Het was daarmee de hoogste score.

Natuurlijk is een e-mail nieuwsbrief een snelle manier van communiceren. Maar ook een vluchtige manier. En sterk op de persoon gericht. De Buitenband leent zich meer voor het lezen met een kopje koffie binnen handbereik. Maar er is nog een verschil. Uit bovengenoemde enquête van 2010 bleek dat de Buitenband voor bijna 60% door één of meer personen werd meegelezen. Bij 54% waren dat de partners. Met name als het gaat om een rubriek over pensioen en zorg is het wenselijk dat de leden én hun partners geïnformeerd kunnen worden over zaken die van belang zijn.

Pensioen, weinig nieuws

Langzaam maar zeker stomen we op naar de overgang van het huidige pensioenstelsel naar het nieuwe stelsel. Met de nadruk op langzaam. Er wordt binnenkamers veel gerekend. Diverse scenario's moeten worden doorgerekend om voor de overgang met verantwoorde keuzes te komen.

In het kader van het hoorrecht heeft de Pensioencommissie van de VG-ANWB in de afgelopen maanden overleg gehad met de sociale partners. In dat overleg hebben wij onze wensen kenbaar gemaakt voor de te maken berekeningen. Zo rond september – hopen wij – zullen er resultaten van de berekeningen op tafel komen te liggen. Het wordt dus het najaar voordat er effectief in het kader van het hoorrecht met de sociale partners gesproken kan worden.

Leeftijdskorting bij reizen bus, tram of metro met OVpay

Ik heb het nooit geweten, maar moet ook zeggen dat ik weinig in de bus van het openbaar vervoer zit. Daar werkt het ov-bedrijf ook niet erg aan mee. In 10 jaar is de dienstregeling gehalveerd. En de aansluiting van de bus op de trein is zeker niet optimaal. Iemand even van het station halen of gebruik maken van de P+R voorziening is vaak handiger.

Edoch. Iedereen vanaf 65 jaar heeft recht op leeftijdskorting in de bus, tram of metro (dus niet de trein). Tot nu toe moest dit gekoppeld worden aan de OV-chipkaart. Vanaf nu kan dit ook via de betaalpas of creditcard. Dat heet dan OVpay. Klinkt wat moeilijk, maar is een te downloaden app op uw betaalpas of creditcard.

Een geldige en opgeladen OV-chipkaart is dus niet meer nodig om met 34 procent korting te reizen. Het werkt als volgt: download de OVpay-app in de Google Play store of App store. Log in op de app. Dat doet u door uw naam en e-mailadres in te vullen. Vervolgens krijgt u een e-mail met een code die u in de

app invult. Voeg uw betaalpas of creditcard toe. Dat doet u door in de app naar 'Passen' te gaan en vervolgens op '+ pas toevoegen' te klikken. Selecteer de optie 'Leeftijdskorting toevoegen'.

Maak vervolgens een profiel aan, daarvoor vult u in uw naam en geboortedatum in. Ook maakt u in de app een duidelijke foto van uzelf. U heeft nu leeftijdskorting toegevoegd en u kunt reizen in bus, tram en metro met korting. Meer informatie stond ook in de VG-ANWB nieuwsbrief van juli.

Korting op rijbewijskeuring voor leden van de Koepel Gepensioneerden

Wanneer u al 75 jaar oud bent of wanneer u in de komende 5 jaar 75 jaar wordt, moet u bij verlenging van uw rijbewijs een medische keuring ondergaan. Senioren vanaf 75 jaar moeten zich elke 5 jaar laten keuren of eerder bij medische aandoeningen (bij een gewijzigde gezondheidstoestand).

De Koepel Gepensioneerden heeft met *Rijbewijskeuringsarts.nl* een afspraak gemaakt waarbij leden van bij de Koepel aangesloten lidverenigingen korting krijgen op de rijbewijskeuring. En zoals u weet is de VG-ANWB lid van de Koepel Gepensioneerden. U kunt via de website www.koepelgepensioneerden.nl op een eenvoudige manier een keuringsafspraken inplannen. U geniet daarmee van een extra korting bovenop het voordeel dat 75+'ers van *Rijbewijskeuringsarts.nl* ontvangen.

Veel informatie over het verlengen vindt u op de website van het CBR www.cbr.nl.

Begin tijdig met het aanvragen. De eerste stap is het invullen van de gezondheidsverklaring. Het formulier daarvoor kunt u kopen bij uw gemeente. Maar het digitaal kopen én invullen kan ook rechtstreeks via het CBR.

Als u de keuringsarts bezoekt, vergeet dan niet om via uw apotheker een overzicht te halen van de medicijnen die u gebruikt. Doe dat ook als u geen medicijnen gebruikt! De keuringsarts zoekt naar meer bewijs dan alleen uw blauwe ogen als u zegt geen medicijnen te gebruiken.

En dan nog even een tip. Als alles vlot verloopt heeft u misschien al vroegtijdig de instemming van het CBR om via uw gemeente daadwerkelijk tot verlenging over te gaan. Als het rijbewijs bijvoorbeeld in november vervalt en u heeft de instemming al in augustus, wacht dan ca 14 dagen tot de vervaldatum. Als u de stap naar de gemeente in augustus doet krijgt u een nieuwe vervaldatum in augustus in plaats van november. En dat is zonde. ■

Beno Koens

bkoens@hetnet.nl

leden secretariaat

Personalia per 18 augustus 2024

Nieuwe (aspirant) leden	Regio	Overleden	Regio
Dhr. L.A.M. (Leo) Roctus uit Vlaardingen, ex-Wegenwacht, Regio Rotterdam e.o.	53	Mw. E. (Els) de Korte-Voogt uit Zuidwolde, echtgenote van dhr. M. de Korte, overleden 23 mei 2024	86
		Dhr. K. (Klaas) Houwerzijl uit Leeuwarden, overleden 23 juni 2024	89

Wat betekent dit nieuwe verkeersbord op de Spaanse wegen?

De Spaanse Verkeersdienst Dirección General de Tráfico (DGT) blijft voortdurend op de hoogte van de trends en technologieën op de wegen.

Als gevolg hiervan worden er regelmatig nieuwe verkeersborden en verkeersregels geïntroduceerd om de veiligheid op de Spaanse wegen te verbeteren. Eén van de opvallende nieuwkomers is het verkeersbord P-35, een gloednieuwe toevoeging aan het uitgebreide arsenaal van bijna 500 verkeersborden. Dit nieuwe bord is ontworpen om bestuurders te waarschuwen voor een specifieke en potentieel gevaarlijke verkeerssituatie: de gevlochten rijstrook.

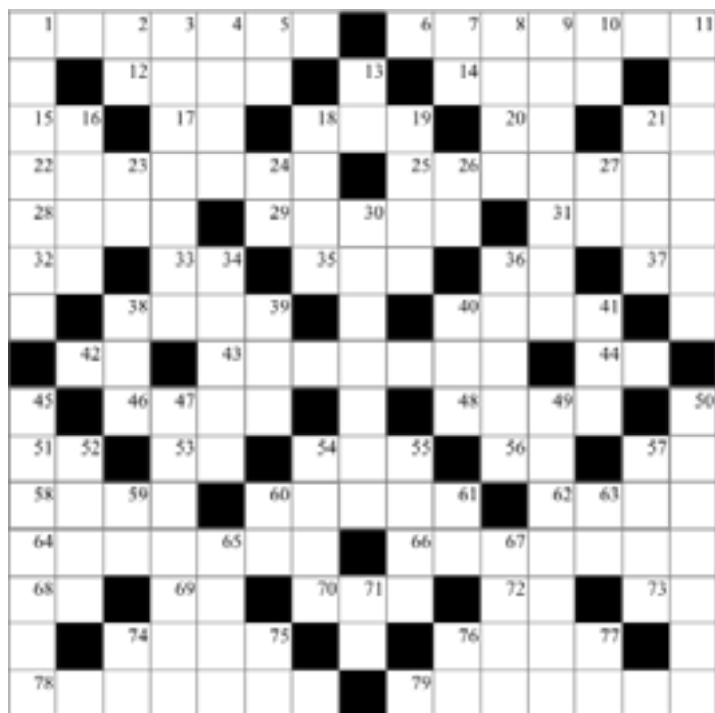
Het verkeersbord P-35 heeft een opvallende driehoekige vorm met een rode rand en een witte achtergrond,

kenmerkend voor waarschuwingsborden. Het opvallende element van dit bord is de afbeelding van twee parallel rijdende auto's die elkaar kruisen volgens de weergegeven pijlen. Deze eenvoudige, maar duidelijke illustratie waarschuwt bestuurders voor de aanwezigheid van een gevlochten rijstrook.

Een gevlochten rijstrook is een sectie van de weg waar rijstroken van verschillende bronnen samenkomen en bestuurders gedwongen worden hun banen te kruisen. Dit gebeurt vaak op plaatsen waar er een aansluiting, splitsing, op- of afrit is. Deze complexe verkeerssituaties vereisen extra oplettendheid van bestuurders omdat er meer risico op botsingen is. ■

puzzel

© ruiterpuzzel.nl

59	42	7	28	43	25	3	36	47	18	62	51	30
----	----	---	----	----	----	---	----	----	----	----	----	----

Oplossing van deze puzzel inzenden voor 29 oktober 2024 naar VG-ANWB/puzzel, Antwoordnummer 10, 2509 VB, Den Haag of per e-mail naar puzzel@vg-anwb.nl. Onder de goede inzenders verloten wij een VVV-cadeaubon ter waarde van € 25.

Horizontaal

1 Oude inhoudsmaat 6 soeziger geworden 12 zeedier
14 hoofddekseel 15 idem (afk.) 17 voegwoord 18 boom 20 titel
21 Engelse Koninklijke Marine (afk.) 22 soort brandstof
25 beperken 28 leren band 29 kogelkussen 31 rivier op
Sumatra 32 voorzetsel 33 breedte (afk.) 35 Europeaan 36 pers
vnw. 37 Tunesië (in internetadres) 38 zekering 40 vogel 42 dit
moment 43 buitensporig 44 rund 46 muziekstuk 48 gevoelig
51 aldaar (Lat.afk.) 53 voorzetsel 54 kopje 56 muzieknoot
57 familielid 58 omwenteling 60 start 62 plaats in Noord-
Australië 64 meemaken 66 kandelaar 68 slee 69 compagnon
(afk.) 70 grondbeginsel van de klassieke Chinese godsdienst
72 renium (symbool) 73 soort lamp (afk.) 74 baas 76 post
78 soort snoeien 79 spanning in het oog.

Verticaal

1 Wintersportartikel 2 hoofdvestiging (afk.) 3 erebaantje
4 doffe knal 5 getij 7 titel 8 kalmte 9 voortvloeien 10 staat
(afk.) 11 looizuur 13 pers vnw. 16 zandheuvel 18 Bijbelse figuur
19 worm 21 overblijfsel 23 voorzetsel 24 het geheel
26 nummer (afk.) 27 Griekse letter 30 aanhoudend 34 graan
36 ontwijfelbaar 38 dof 39 politieke recherche afdeling (afk.)
40 standaardtijd van het oosten van de US (afk.) 41 schraal
45 meubel 47 provincie in Nederland 49 samenhangend
geheel 50 toiletartikel 52 beroep 54 kampeerartikel
55 graanpakhuis 57 plezier 59 oude lengtemaat 60 beryllium
(symbool) 61 dit moment 63 Amsterdamse tijd (afk.)
65 lichaamsdeel 67 schelpgrind 71 gereed 74 kobalt (symbool)
75 ijzer (symbool) 76 soort onderwijs (afk.) 77 Lawrencium
(symbool).

gedachten in dicht

Tekst en foto: Kees Lucassen

Hé!

Van al dieren hou ik 't meest
van deze reizigers in bloemen.
Zo licht, zo teer, ik zou zo'n beest
niet eens een dier willen noemen.

Soms spot je er niet één maar twee,
flirtend fladderend en hups,
Beiden stilletjes denkend: Hé,
van jou wil ik wel een rups!

Alle begrip, de natuur is niet gek,
dus ook een vlinder wil van bil.
Toch een tip: balts nooit op de bek
van 'n mot zoekende krokodil.